

by tu bylo jednání, které je na venek způsobilé, sloužiti účelům soutěže a by, pachatel předsevzal tato jednání v úmyslu směřujícím k soutěži (č. 3881 sb. n. s.). Je-li tedy zjištěno, že obžalovaná nosila šaty pro ni zhotovené jen pro vlastní potřebu a že podle těchto šatů nebyly zhotoveny šaty pro její zákazníky, je správný i právní závěr soudu, o tato zjištění opřený, že obžalovaná nejednala za účelem soutěže, tedy v úmyslu směřujícím k soutěži. Pokud stěžovatelka při doličování tohoto zmatku hmotně-právního proti předpisu § 288 odst. 2, č. 3 tr. ř. vychází z předpokladu soudem nezjištěného, že obžalovaná používala kopírované modely pro účely svého závodu, neprovádí tento zmatek po zákonu.

Čís. 4656.

Nesňal-li páchatel' pri spievaní (hraní) štátnej hymny s hlavy klobúk ani vtedy, keď bol k tomu vyzvaný, a dal-li si ho znova na hlavu, keď mu ho poslucháč zo zástupu sňal, dopustil sa štvavého hanobenia štátnej hymny a tým aj hanobenia republiky.

Verejný záujem v takom prípade vylučuje podmienený odklad výkony trestu.

(Rozh. zo dňa 11. marca 1933, Zm IV 31/33.)

Oba s ú d y n i ž š í c h s t o l í c odsúdily obžalovaného za čin v záhlaví uvedený pre prečin podľa § 14 č. 5 zák. na ochr. rep. Na j v y š š í s ú d zmätočnú sťažnosť obžalovaného zčasti odmietol, zčasti zamietol.

Z d ô v o d o v:

Proti rozsudku vrchného súdu ohlásil a previedol obžalovaný zmätočnú sťažnosť podľa č. 1 a), 2, 3, § 385 tr. por. Z dôvodu zmätočnosti podľa č. 1 a) 385 tr. p. dovodzuje sťažovateľ po objektívnej stránke, že zistené jednanie není spôsobilé snížiť vážnosť republiky a že v čine nelže spatrovať ani surovosť ani štvavosť a po subjektívnej stránke, že nemal úmysel hanobiť republiku. Hanobenie štátnej hymny je hanobením štátu, lebo štátna hymna je symbolom štátu, a kto pohaní štátnu hymnu, pohaní tým aj štát. Hanobenie môže sa prejavíť slovami aj skutky. Zistený skutok, že obžalovaný pri spievaní štátnej hymny u príležitosti slávnosti kladenia základného kameňa pre štátnu obecnú školu nesňal klobúk s hlavy ani vtedy, keď bol svedkom A. K. upozornený, aby tak učinil, a že si dal klobúk znova na hlavu, keď mu ho tento svedok s hlavy sňal, je spôsobilý snížiť vážnosť republiky, pretože obžalovaný svojím jednaním dal ostentatívne na javo nevážnosť voči symbolu štátu a tým aj voči republike a týmto jednaním mohol vzbudiť vo verejnosti, ktorá ho obklopovala, nepriateľské smýšľanie proti štátu. Pre ohrozenie obecného mieru v republike a jej medzinárodných vzťahov nebol obžalovaný odsúdený a zmätočná sťažnosť, ktorá vytýka nedostatok týchto náležitostí, je bezpredmetná a tedy zákonom vylúčená. Spôsob, akým sa

podľa uvedeného skutkového zistenia obžalovaný zachoval, označily nižšie súdy správne za štvavý, lebo hľadiac k následkom, ktoré jeho jednanie mohlo mať v zápätí, totiž, že mohlo vyvolať nepriateľské smýšľanie proti štátu, bolo hanobenie štvavé. Po subjektívnej stránke vytýka sťažovateľ nedostatok úmyslu hanobiť republiku, avšak tento nedostatok dovodzuje z okolností, ktoré neboly nižšími súdmi zistené a preto je zmätočná sťažnosť v tejto časti prevedená spôsobom neslučiteľným s ustanovením odst. 3 § 33 por. nov. a tedy zákonom vylúčená.

Najvyšší súd nepovažuje za dôvodnú ani zmätočnú sťažnosť založenú na dôvode zmätočnosti podľa č. 2 § 385 tr. por. pre nepovolenie podmieneného odsúdenia z dôvodu verejného záujmu podľa § 45 zák. na ochr. rep., lebo jednanie obžalovaného stalo sa pred širokou verejnosťou na verejnej slávnosti a ostentatívnym spôsobom a treba preto skutočným výkonom trestu pred páchaním podobných trestných činov varovať. Zmätočná sťažnosť bola v časti zákonom vylúčenej podľa odst. 3 § 434 tr. por. odmietnutá, inak bola ako bezdôvodná podľa odst. 1 § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 4657.

Vymeranie úhrnného trestu je zákonom vylúčené, ak bol podmienčne odsúdený v skúšobnej lehote znova odsúdený pre zločin bezpodmienečne.

(Rozh. zo dňa 14. marca 1933, Zm III 78/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti F. B. pre zločin podľa § 307 II tr. zák. atď., zavedenej pred krajským súdom v Bratislave a tamže v smysle §§ 517, 518 tr. p. vybavenej zmätočnú sťažnosť obžalovaného zamietol.

Z d ô v o d o v:

Najvyšší súd pri preskúmaní veci zbadal toto: Trestný čin, pre ktorý bol F. B. odsúdený rozsudkom krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. januára 1932, bol spáchaný 5. augusta 1931, tedy po vynesení a po právoplatnosti rozsudku toho istého súdu zo dňa 24. októbra 1929, ktorým bol odsúdený podmienčne. Išlo tedy o prvý prípad § 6 č. 4 zák. č. 562/1919, totiž, že podmienčne odsúdený bol v skúšobnej dobe odsúdený pre zločin bezpodmienečne, čo je síce dôvodom k nariadeniu výkonu prvého podmieneného trestu, avšak podľa výslovného ustanovenia zákona nesmie byť v takom prípade vymeraný úhrnný trest. Rozhodnutie najvyššieho súdu zo dňa 24. septembra 1932 číslo Zm III 321/32, na ktoré sa odvoláva štátne zastupiteľstvo pri zpäťvzatí svojho opravného prostriedku, vzťahuje sa na druhý prípad § 6 č. 4 zák. číslo 562/1919, totiž, keď trestný čin, o ktorom bolo rozhodnuté, bol spáchaný pred vynesením rozsudku uloživšieho podmienecný trest. V súdenom prípade tedy nemal byť vymeraný úhrnný trest, pretože však